

בס"ד, ג' בסיון תשפ"ב
2 ביוני 2022
תיק מס' 82038

פסק דין

בעניין שבין	לבין
התובע	הנתבע
לקוח	טוען רבני

א. רקע עובדתי

התובע שכר את הנתבע, שהוא טוען רבני, לייצג אותו בתביעת גירושין בבית הדין הרבני. בתאריך 18/5/2021 חתמו הצדדים על הסכם שכר טרחה.

הדיון בבית הדין הרבני נערך בתאריך 16/6/2021. הנתבע הגיש כתב הגנה לבית הדין הרבני בשם התובע.

הדיון בבית הדין הסתיים בפשרה, שהתובע צריך לשלם לגרושתו 30,000 ₪. התובע עשה מעשה קניין על קבלת הפשרה.

לאחר מכן, התובע הגיש בקשה לבית הדין הרבני לחזור בו מהפשרה, ולחייב אותו בסך 10,000 ₪ בלבד. בית הדין לא קיבל את הבקשה.

התובע ביטל את השיק שמסר לנתבע עבור שכר טרחה. בתגובה לכך, הנתבע הגיש תביעה להוצל"פ כדי לגבות את השיק.

ב. טענת התובע

הנתבע לא נהג כמצופה ממנו. על פי כתב ההגנה שהנתבע הגיש לבית הדין, ועל פי תקדים משפטי, המטרה של ההגנה הייתה לפטור את התובע מתשלום הכתובה. אבל הנתבע לא טען את הטענות לפטור מכתובה, אלא דחף את התובע לקבל את הפשרה שבית הדין הציע. מעשה הקניין על הפשרה נעשה מתוך אונס. לנתבע היה מניע אישי שהתובע יקבל את הפשרה של בית הדין.

סכום התביעה: 35,850 ₪ וסגירת התיק בהוצל"פ.

ג. טענות הנתבע

התובע הסכים לפשרה לאחר שניתן לו זמן לשקול ולהתייעץ. הבהרתי לתובע שהחלטה אם לקבל את הפשרה או לא לקבל, כולה שלו. התובע ביקש לשנות את מועד התשלום, והדבר מוכיח שהוא הסכים לפשרה מלב שלם ולא מאונס.

ההמלצה שלי לקבל את הפשרה היתה מתוך שיקול מקצועי לטובת התובע, להעדיף פשרה זולה מהסיכון להגיע לחיוב יקר. בנוסף, התובע חתם על יפוי כוח לנתבע שכוללת הגנה לנתבע מתביעה שכזו.

הנתבע ביקש לדחות את התביעה על הסף ולחייב את התובע בהוצאות, או לחלופין לחייב את הנתבע להפקיד כתנאי לקיומה של ישיבה תשלום עבור הוצאות משפט בקופת בית הדין. לכן יש לפטור את הנתבע מהתביעה.

ד. נושאי הדין

1. קבלת החלטה על בסיס טענות בכתב
2. הטענה שהנתבע התרשל בתפקידו
3. הוצאות משפט

ה. קבלת החלטה על בסיס טענות בכתב

לאחר עיון בכתבי הטענות קיבל בית הדין את טענת הנתבע שיש חשש כי טענות התובע אינן מצדיקות קיומה של ישיבה, וכי יתכן שיתברר שמדובר בתביעת סרק. לפיכך, בית הדין התנה את קיומה של ישיבה בהפקדה של 2,500 ₪ בקופת בית הדין עבור הוצאות משפט לנתבע. לחלופין בית הדין הציע להכריע בתיק על פי החומרים שנמצאים לפניו ללא קיום ישיבה. התובע בחר באפשרות השנייה.

יצוין כי לנתבע יש תביעות הדדיות כלפיי התובע ובמקביל הוא מנהל כנגדו תיק בהוצל"פ, בית הדין הבהיר לנתבע כי ללא קיום ישיבה בית הדין לא יוכל להכריע בתביעותיו הנגדיות, לכן פסק דין זה יעסוק אך ורק בתביעה של התובע. ממילא, פסק דין זה אינו פוגע בשאר ההליכים שמתקיימים בין הצדדים בהוצל"פ ואינו מונע מהנתבע להגיש תביעות עתידיות. לפיכך, פסק הדין יתבסס על החומרים שהוגשו לבית הדין.

ו. הטענה שהנתבע התרשל בתפקידו

הטענה העיקרית של התובע היא שהנתבע התרשל בתפקידו וגרם לכך שהתובע הסכים להצעת הפשרה של בית הדין הרבני אף שהיה ניתן להגיע לתוצאה טובה בהרבה. בית הדין דוחה את תביעתו של התובע על הסף.

התובע מודה שהסכם הפשרה נעשה בהסכמתו ולאחר שהתייעץ עם התובע. במצב זה אין לתובע להלין אלא על עצמו, מאחר והוא החליט שהוא מקבל את הסכם הפשרה. גם אם התובע היה רוצה לדרוש פטור לתובע מתשלום הכתובה, הוא מנוע מלעשות זאת שכן התובע בחר באפשרות של פשרה.

בנוסף גם אילו לא היתה הודאת בעל דין מצד התובע שהוא הסכים להסכם הפשרה, עדיין תביעה על רשלנות של טוען רבני דורשת מסכת ראייתית ברורה ומוצקה ולא טענות בעלמא.

בגמרא (בבא קמא מו ע"ב) נאמר: "המוציא מחבירו עליו הראיה".

בשיטה מקובצת (שם) כתב:

כלל גדול נתן משה רבינו עליו השלום לשבעים זקנים ואהרן וחור, **שלא ידינו שום אפוקי ממונא בדעת מכרעת וברובא אלא בראיה**... כך התובע צריך להראות לו פנים שתביעתו חזקה וברורה כלומר בעדים.

מדברי הגמרא נלמד, שהתובע צריך להביא ראיה לטענה.

על פי החומרים שהוגשו לבית הדין, לא הובאה כל ראיה שהנתבע לא עשה את עבודתו נאמנה. הנתבע טוען שהוא ייעץ על פי שיקול דעת מקצועי לקבל את הפשרה, מול התנאים שהציב בית הדין הרבני. יתירה מזו, בית הדין הרבני הוא שהמליץ על הפשרה, ויש סבירות שהתנגדות של הנתבע להצעה היתה מזיקה לתובע והסיכוי שפסק הדין הסופי יהיה טוב מהפשרה אינו גבוה. אמנם, ניתן במקרה כזה להגיש ערעור לבית הדין הרבני הגדול, אבל הדבר כרוך בעלויות נוספות שיתכן והיו מקוזזות את כל מה שהתובע היה מרוויח.

בהינתן כך, על פי המסכת הראייתית שלפנינו נראה שהנתבע התנהל באופן סביר ביותר, ולכן התביעה נדחת על הסף.

ז. הוצאות משפט

כיוון שהתביעה נדחתה על הסף, לא נחייב את הנתבע בהוצאות.

כיוון שהחלטה התקבלה ללא צורך בישיבה ולא נחייב את התובע בהוצאות.

ח. החלטות

1. התביעה של התובע, כנגד הנתבע - נדחית.
 2. החלטה זו אינה עוסקת בתביעות שיש לנתבע כנגד התובע
 3. בית הדין שומר לעצמו את הסמכות לפרש פסק דין זה למשך 60 יום מהתאריך הנקוב עליו.
 4. ניתן להגיש ערעור על פסק דין זה בתוך 30 יום מהתאריך הנקוב עליו.
- פסק הדין ניתן בתאריך ג' בסיון תשפ"ב, 2 ביוני 2022

בזאת באנו על החתום

הרב אריאל שטראוס

הרב דניאל לונצר, אב"ד

הרב נריה צבי